

Sygn. akt I ACa 1531/16

I ACz 2241/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 marca 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Jan Kremer (spr.)
Sędziowie:	SSA Zbigniew Ducki SSA Paweł Czepiel
Protokolant:	sekr.sądowy Marta Matys

po rozpoznaniu w dniu 3 marca 2017 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa E. J.

przeciwko (...) Spółce z o.o. w W.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach

z dnia 30 maja 2016 r. sygn. akt I C 2356/14 oraz zażalenia strony pozwanej na punkt III wyroku

1. **oddala apelację;**

2. **oddala zażalenie;**

3. **zasądza od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 5.859,69 zł (pięć tysięcy osiemset pięćdziesiąt dziewięć złotych 69/100) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.**

SSA Paweł Czepiel SSA Jan Kremer SSA Zbigniew Ducki

I ACa 1531/16 I ACz 2241/16

UZASADNIENIE

Powódka E. J. pozwem z dnia 26 sierpnia 2014 r. złożonym do Sądu Rejonowego w K. przeciwko (...) Sp. z o.o. w W. wniosła o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego jakim jest nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym przez Sąd Okręgowy w Kielcach w dniu 8 marca 2013 r. w sprawie sygn. I Nc 35/13 oraz wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 18 lipca 2013 r. sygn. akt I C 1271/13, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności tegoż

Sądu postanowieniem z dnia 28 maja 2014 r. sygn. akt I Co 85/14, w części w jakiej obejmuje on obowiązek zapłaty na rzecz pozwanego ponad kwotę 90.000 zł oraz o zasądzenie kosztów postępowania wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu zakwestionowała zakres odpowiedzialności wynikający z tytułu wykonawczego, jaki został wystawiony przeciwko niej w postępowaniu sygn. akt I Co 85/14 z uwagi na okoliczność spłaty części zobowiązania przez pierwotnego dłużnika. Ponadto powódka stwierdziła, że pozwany w toku prowadzonego postępowania egzekucyjnego wyegzekwował część długu, a znaczna część długu została również spłacona w drodze dobrowolnych wpłat Z. J.. Spłaty zadłużenia skutkują wygaśnięciem zobowiązania w jego pierwotnej wysokości. W konsekwencji jej zobowiązanie powinno ulec obniżeniu o wysokość spłat dokonanych przez pierwotnego dłużnika, gdyż zakres jego odpowiedzialności wyznacza aktualną wysokość zobowiązania dłużnika rzeczowego. Z uwagi na powyższe uzasadnione jest wystąpienie z żądaniem pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego wystawionego przeciwko dłużnikowi rzeczowemu w zakresie, w jakim stwierdzony tym tytułem obowiązek wygasł wskutek spłat zadłużenia .

Postanowieniem z dnia 3 września 2014 r. sygn. akt I C 1086/14 Sąd Rejonowy w K. stwierdził swą niewłaściwość rzeczową i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Kielcach.

Pozwany (...) Sp. z o.o. w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie od powódki na jego rzecz kosztów procesu wg norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu podniósł, że zobowiązanie powódki jest konsekwencją nabycia przez nią nieruchomości, dla której Sąd Rejonowy w K. prowadzi KW nr (...), obciążonej hipoteką przymusową zabezpieczającą dług Z. J. wobec pozwanej w kwocie 204.153,70 zł. Skoro powódka zdecydowała się nabyć przedmiotową nieruchomość z obciążeniem hipotecznym na rzecz pozwanego, to jest odpowiedzialna wobec pozwanego za zobowiązania wynikające z ujawnionych obciążeń nieruchomości. Podstawą prowadzenia egzekucji z nieruchomości przeciwko powódce, będącej aktualnym właścicielem tej nieruchomości, jest tytuł wykonawczy w postaci nakazu zapłaty Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 8 marca 2013 r. w sprawie sygn. akt I Nc 35/13, a także wyrok tegoż Sądu z dnia 18 lipca 2013 r. w sprawie sygn. akt I C 1271/13 zaopatrzony w klauzulę wykonalności z dnia 28 maja 2014 r., wydany przeciwko powódce. Zgodnie z tym tytułem pozwany jest uprawniony do żądania od powódki w drodze egzekucji kwoty 167.453,40 zł z ograniczeniem do nieruchomości, dla której Sąd Rejonowy w K. prowadzi KW nr (...). Od dnia nadania klauzuli wykonalności ani powódka, ani poprzedni dłużnicy rzeczowi (A. i D. J.) nie dokonali w swoim imieniu żadnych wpłat na rzecz pozwanego, a wszelkie wpłaty na poczet zadłużenia zostały dokonane tylko przez Z. J., które to spłaty zostały zaliczone zgodnie z przepisami art. 1026 k.p.c. i art. 451 k.c. Skoro po dokonaniu wszelkich wpłat zobowiązanie Z. J. na dzień 21 sierpnia wynosiło 172.074,19 zł, to należy uznać, iż kwota odpowiedzialności rzeczowej powódki pozostała bez zmian i nadal wynosiła 167.453,40 zł, bowiem zobowiązanie dłużnika pierwotnego było wyższe od zobowiązania dłużnika rzeczowego. Pismem z dnia 1 kwietnia 2015 r. powódka zmieniła żądanie pozwu w ten sposób, że wniosła o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty wydanemu w postępowaniu nakazowym przez Sąd Okręgowy w Kielcach w dniu 8 marca 2013 r. w sprawie sygn. I Nc 35/13 oraz wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 18 lipca 2013 r. sygn. akt I C 1271/13, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności tegoż Sądu postanowieniem z dnia 28 maja 2014 r. sygn. akt I Co 85/14, w części w jakiej obejmuje on obowiązek zapłaty na rzecz pozwanego ponad kwotę 17.294,11 zł. Powołała się na dowody przelewu należności przez dłużnika osobistego dołączone do wcześniejszego pisma procesowego. Stwierdziła, że po uwzględnieniu wpłaty w wysokości 72.705,89 zł pierwotna wysokość żądania powinna zostać obniżona o różnicę pomiędzy kwotą 90.000 zł a kwotą wpłaconą .

Sąd Okręgowy oddalił powództwo po ustaleniu, że nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 14 czerwca 2011 r. sygn. akt X GNc 373/11 Sąd Okręgowy we Wrocławiu nakazał Z. J., aby zapłacił (...) Sp. z o.o. w W. z weksla kwotę 226.142,46 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 13 kwietnia 2011r. do dnia zapłaty oraz kwotę 10.044 zł. Tytułowi temu została nadana klauzula wykonalności w dniu 8 sierpnia 2011 r.

Na wniosek wierzyciela (...) Sp. z o.o. w W. w III kwartale 2011 r. zostało wszczęte przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w K. T. G. postępowanie egzekucyjne sygn. akt Km 3496/11 przeciwko dłużnikowi Z. J. na

podstawie tytułu wykonawczego – nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 14 czerwca 2011r. sygn. akt X GNC 373/11, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności w dniu 8 sierpnia 2011r.

W dniu 8 września 2011 r. Komornik Sądowy T. G. w toku egzekucji prowadzonej pod sygn. Km 3496/11 przekazał wierzycielowi kwotę 8.665,40 zł, a w dniu 16 października 2012r. kwotę 36.700,29 zł. Pojazd marki A. (...) został sprzedany na pierwszej licytacji w dniu 15 października 2012r. za kwotę brutto 105.000 zł (netto 85.365,85 zł, VAT 19.634,15 zł). Ze sprzedaży ruchomości został zapłacony podatek VAT w wysokości 19.634,15 zł na rzecz II Urzędu (...)w K. i przekazany udział własny ruchomości w wysokości 35.216,03 zł na rzecz S. C. Bank, a opłata egzekucyjna wynosiła 10.221,31 zł.

Nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 8 marca 2013 r. sygn. akt I Nc 35/13 Sąd Okręgowy w Kielcach nakazał A. J. i D. J., aby zapłacili na rzecz (...) Sp. z o.o. w W. kwoty po 83.726,70 zł z ograniczeniem ich odpowiedzialności do nieruchomości, dla której Sąd Rejonowy w K. prowadzi księgę wieczystą (...), oraz kwoty po 4.655,50 zł tytułem kosztów procesu. Wyrokiem z dnia 18 lipca 2013 r. sygn. akt I C 1271/13 wydanym przez Sąd Okręgowy w Kielcach nakaz zapłaty z dnia 8 marca 2013r. sygn. I Nc 35/13 w całości został utrzymany w mocy.

W dniu 21 kwietnia 2013 r. Z. J. wpłacił na konto wierzyciela (...) Sp. z o.o. kwoty 18.465,15 zł i 37.210,20 zł, łącznie 55.675,35 zł.

W 2013 r. Z. J. poprosił D. P. – kierownika oddziału pozwanej spółki w K. o zestawienie jego należności względem spółki. D. P. jego prośbę przekazał do działu kontroli kredytowej, który przesłał mu zestawienie niezapłaconych faktur sporządzone przez M. S. – przedstawiciela handlowego oddziału pozwanej spółki w K.. Zestawienie te wskazujące saldo po terminie 135.071,78 zł D. P. przekazał Z. J..

Postanowieniem z dnia 28 maja 2014 r. wydanym w sprawie o nadanie klauzuli wykonalności przeciwko następcy prawnego dłużnika sygn. akt I Co 85/14 Sąd Okręgowy w Kielcach nadał klauzulę wykonalności tytułowi egzekucyjnemu w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym wydanemu przez Sąd Okręgowy w Kielcach w dniu 8 marca 2013r. w sprawie sygn. I Nc 35/13 oraz wyroku wydanemu przez Sąd Okręgowy w Kielcach w dniu 18 lipca 2013 r. w sprawie I C 1271/13 przeciwko E. J., zastrzegając uczestniczące prawo powoływania się w toku postępowania egzekucyjnego na ograniczenie odpowiedzialności do nieruchomości położonej w K. przy ul. (...) oznaczonej jako działka nr (...), dla której w Sądzie Rejonowym w K. prowadzona jest księga wieczysta nr (...), oraz zasądził od uczestniczki na rzecz wnioskodawcy (...) Sp. z o.o. w W. kwotę 127 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu Sąd stwierdził, że wnioskodawca udokumentował przejście obowiązku na E. J., która na podstawie umowy darowizny z dnia 26 marca 2013r. dokonanej na jej rzecz przez jej dzieci D. J. i A. J. stała się właścicielką nieruchomości położonej w K. przy ul. (...) oznaczonej jako działka nr (...), dla której w Sądzie Rejonowym w (...)prowadzona jest księga wieczysta nr (...), do której ograniczona została odpowiedzialność dłużników A. J. i D. J., a z rzeczowej odpowiedzialności każdorazowego właściciela nieruchomości wypływa jego obowiązek zaspokojenia z tej nieruchomości wierzyciela, któremu przysługuje wierzytelność zabezpieczona hipoteką.

Pismem z dnia 2 lipca 2014r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w (...) R. C. sygn. akt Km 458/14 zawiadomił powódkę, że na wniosek wierzyciela (...) Sp. z o.o. zostało wszczęte postępowanie egzekucyjne na podstawie tytułu wykonawczego Sądu Okręgowego w Kielcach sygn. I Nc 35/13 z dnia 8 marca 2013 r., zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 18 czerwca 2014r. w celu wyegzekwowania od dłużnika następujących należności: 167.453,40 zł pretensji głównej, 10.039,77 zł kosztów procesu i 1.800 zł kosztów wniosku adwokackiego. Komornik nadto poinformował, iż do powyższych kwot zostaną doliczone koszty postępowania egzekucyjnego w wysokości 15 %, nie mniej niż 319,19 zł oraz wydatki gotówkowe, a razem do zapłaty przy jednorazowej wpłacie wg stanu na dzień dzisiejszy pozostaje 206.099,17 zł, zaznaczając, iż egzekucja została skierowana zgodnie z wnioskiem wierzyciela do nieruchomości. Postanowieniem z dnia 29 września 2014 r. komornika przystąpił do opisu i oszacowania nieruchomości dłużnika E. J. położonej w K. przy ul. (...), oznaczonej jako działka nr (...), dla której w Sądzie

Rejonowym w K. urządzona jest księga wieczysta nr (...), zaś w dniu 13 października 2014 r. dokonał zajęcia wynagrodzenia za pracę w celu wyegzekwowania 127 zł kosztów sądowych i 282,52 zł kosztów egzekucyjnych.

Pismem z dnia 10 lipca 2014 r. powódka wezwała pozwanego do cofnięcia lub ograniczenia prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w(...)R. C. egzekucji z nieruchomości położonej w K. przy ul. (...) oznaczonej jako działka nr (...), gdyż wg posiadanej przez nią wiedzy egzekwowana przez wierzyciela wierzytelność wygasła lub nie przysługuje w egzekwowanej kwocie.

W dniu 6 sierpnia 2014 r. Z. J. wpłacił na konto wierzyciela (...) Sp. z o.o. kwotę 6.696,54 zł.

W dniu 15 grudnia 2014 r. Z. J. wpłacił na konto wierzyciela (...) Sp. z o.o. kwoty 8.503,84 zł, 17.227,55 zł, 0,05 zł, 16.700,06 zł i 9.294,17 zł, a w dniu 16 grudnia 2014r. kwotę 20.974,22 zł, w sumie 72.699,89 zł.

Pismem z dnia 16 grudnia 2014r. pozwany zwrócił się do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w(...)T. G. do sprawy sygn. akt Km 3496/11 o ograniczenie egzekucji przeciwko Z. J. o kwotę 72.699,89 zł w związku z wpłatą dłużnika dokonaną na rachunek wierzyciela w dniu 15 grudnia 2014r., wnosząc o zarachowanie tej wpłaty na poczet należności głównej.

Również w dniu 16 grudnia 2014r. pozwany zwrócił się do Komornika Sądowego przy Sądzie(...)R. C. do sprawy sygn. akt Km 458/14 prowadzonej przeciwko E. J., informując o wpłacie kwoty 72.699,89 zł przez dłużnika Z. J. dokonanej na rachunek wierzyciela w dniu 15 grudnia 2014r. Wobec powyższego wniósł o ograniczenie postępowania jedynie o kwotę 61.835,39 zł z uwagi na fakt, iż zadłużenie dłużnika osobistego przekracza zobowiązanie dłużnika rzeczowego – E. J., wnosząc o zarachowanie wpłaty na poczet należności głównej.

Pismem z dnia 28 kwietnia 2015 r. pozwany jako wierzyciel zwrócił się do Z. J., oświadczając, iż wpłaty dokonane bezpośrednio na rachunek spółki zostały zgodnie z art. 451 k.c. w pierwszej kolejności zaliczone na zaległe odsetki związane z długiem. I tak wpłacona przez niego w dniu 22 kwietnia 2013 r. kwota 55.675,35 zł została zaliczona na zaległe odsetki od należności głównej (21.212,80 zł) oraz na należność główną (33.703,91 zł); wpłacona przez niego w dniu 6 sierpnia 2014 r. kwota 6.696,54 zł została w całości zaliczona na zaległe odsetki; wpłacona przez niego w dniu 15 grudnia 2014 r. kwota 72.705,89 zł została zaliczona na zaległe odsetki od należności głównej (25879,36 zł) oraz na należność główną (46.826,53 zł), zatem do zapłaty pozostaje kwota 105.612,02 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 105.612,02 zł od dnia 16 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty. Pismo to dotarło do Z. J. w dniu 30 kwietnia 2015 r.

Przedmiotowe zadłużenie wg stanu na dzień 23 grudnia 2015r. wynosiło 83.934,82 zł należności głównej plus odsetki w kwocie 34.505,26 zł.

Zdaniem Sądu Okręgowego wobec poczynionych ustaleń powództwo nie jest zasadne i jako takie podlegało oddaleniu.

Powódka w pozwie jako podstawę prawną swego żądania podaje przepis art. 840 § 1 pkt 3 k.p.c., jednakże w istocie chodzi jej o przepis art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., ponieważ powołuje się na częściowe spełnienie świadczenia przez dłużnika skutkujące dla niej prawem żądania ograniczenia prowadzonego postępowania egzekucyjnego.

Przepis art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. stanowi, że dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

W pozwie powódka powołuje się wyegzekwowane w toku egzekucji przez Komornika Sądowego T. G. kwoty, począwszy od dnia 8 września 2011 r. W sytuacji, gdy tytuł egzekucyjny przeciwko dłużnikowi głównemu Z. J. wydany został w dniu 14 czerwca 2011 r. (kopia odpisu nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym – K.8), spełnianie

(egzekwowanie) świadczenia w częściach, poczynając od września 2011 r., niewątpliwie świadczy o tym, że zarzut spełnienia świadczenia nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie, zresztą pozwany nie zarzuca, aby było inaczej.

Powódka w niniejszej sprawie ostatecznie domagała się pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w części, w jakiej obejmuje on obowiązek zapłaty na rzecz wierzyciela ponad kwotę 17.294,11 zł (zob. pismo procesowe z dn. 1.04.2015r. – K.162). Twierdziła bowiem, że po uwzględnieniu wpłaty w wysokości 72.705,89 zł pierwotna wysokość żądania powinna zostać obniżona o różnicę pomiędzy kwotą 90.000 zł a kwotą wpłaconą. Oznacza to, że zdaniem powódki do wyegzekwowania pozostaje jedynie kwota 17.294,11 zł (90.000 zł – 72.705,89 zł). Z opinii biegłej z zakresu księgowości E. M. wynika jednak, iż zadłużenie wg stanu na dzień 23 grudnia 2015 r. (data sporządzenia opinii głównej) wynosi 83.934,82 zł należności głównej plus odsetki w kwocie 34.505,26 zł (w/w opinia z załącznikami – K.201-209,241-245, protokół rozprawy z dn. 16.05.2016r. – K.251).

Strona pozwana od początku nie kwestionowała ustaleń opinii (zob. pismo procesowe z dn. 15.01.2016r. – K.219), powódka zaś po opracowaniu przez biegłą opinii uzupełniającej i złożeniu opinii ustnej, m.in. na zgłoszone przez powódkę wątpliwości i zadane przez nią pytania (zob. pismo procesowe z dn. 21.01.2016r. – K.221-222 i protokół rozprawy z dn. 16.05.2016r. – K.251v) nie zgłosiła nowych wniosków, w tym nie wniosowała o powołanie innego biegłego, zatem należy przyjąć, iż ostatecznie nie kwestionowała złożonej przez biegłą E. M. opinii. Opinia ta stała się zatem podstawą ustaleń faktycznych dokonanych przez Sąd. Powódka nie twierdziła przy tym, aby po dacie 23 grudnia 2015 r. jakaś wpłata na poczet obciążającego ją i dłużnika głównego Z. J. została dokonana, zatem jeśli zadłużenie zgodnie z opinią biegłej na dzień 23 grudnia 2015 r. wynosiło w sumie 118.440,08 zł (83.934,82 zł + 34.505,26 zł), to nie ma podstaw do tego, aby pozbawiać tytuł wykonawczy wykonalności w części, w jakiej obejmuje on obowiązek zapłaty na rzecz wierzyciela ponad kwotę 17.294,11 zł, przy uwzględnieniu okoliczności, iż odpowiedzialność powódki ogranicza się do nieruchomości położonej w K. przy ul. (...) oznaczonej jako działka nr (...) (kopia odpisu postanowienia Sądu Okręgowego w Kielcach z dn. 28.05.2014 r., sygn. akt I Co 85/14).

Sąd zaznacza, że nie jest w żaden sposób przesądzająca wiadomość e-mail załączona do pozwu, mająca przedstawiać saldo po terminie na kwotę 135.071,78 zł (zob. K.15). Wiadomość ta została wygenerowana przez M. S. – przedstawiciela handlowego pozwanej spółki, ale nie należy on do grona osób mogących składać oświadczenia woli w imieniu (...) Sp. z o.o. w W.. Jak wynika bowiem z załączonej przez samą powódkę do pozwu informacji odpowiadającej odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców KRS, organem uprawnionym do reprezentacji podmiotu jest prezes zarządu samodzielnie lub dwóch członków zarządu samodzielnie, zaś w przypadku ustanowienia prokury łącznej członek zarządu łącznie z prokurentem lub dwóch prokurentów działających łącznie, a M. S. do zarządu albo prokury nie zalicza się (por. wydruk informacji z KRS – K.20-30). Również biegła E. M. zwróciła uwagę na okoliczności, które podważają wagę tego wydruku e-mail niebędącego dokumentem księgowym czy firmowanym przez osoby do tego umocowane (zob. opinię ustną – protokół rozprawy z dn. 16.05.2016r. – K.251v). Z kolei świadek D. P., który przekazał sporny wydruk Z. J., zeznał, iż „nie wie czy pan (...) na dzień dzisiejszy ma dług względem pozwanej spółki, nie wie czy jego żona ma jakiś dług” (w/w zeznania – protokół rozprawy z dn. 25.03.2015r. – K.155v-156).

W świetle dokonanej powyżej analizy powództwo jako niezasadne należało oddalić, o czym orzeczono w pkt I wyroku.

Orzeczenie w pkt II wyroku oparto o przepisy art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2015r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.) w zw. z art. 98 k.p.c.. Powódka jako strona przegrywająca sprawę winna ponieść na rzecz Skarbu Państwa nieuiszczone koszty wynagrodzenia biegłej w kwocie 1.627,29 zł (K.210).

Podstawą orzeczenia w pkt III wyroku są przepisy art. 108 § 1 w zw. z art. 98 §1 i 3 k.p.c. Powódka winna zwrócić pozwanemu, który sprawę wygrał, koszty zastępstwa adwokackiego w kwocie 3.600 zł zgodnie z § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. Nr 163 poz. 1348 ze zm.), opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł (K.55) i koszty dojazdu na 3 rozprawy (pełnomocnik pozwanego był wprawdzie obecny na 4 rozprawach, ale w spisie kosztów domaga się zwrotu kosztów dojazdu na 3 rozprawy – K.250). Odległość między K. a W. wynosi 330 km, w obie strony 660 km. Przy przyjęciu, że samochód średnio pali 7 l na 100 km, a litr benzyny kosztuje średnio 4,35 zł, jeden wyjazd kosztował pozwanego

200,97 zł (660 km x 7 l : 100 km = 46,2 l; 46,2 l x 4,35 zł = 200,97 zł). Przyjazd na 3 rozprawy kosztował pozwanego w sumie 602,91 zł (3 x 200,97 zł). Wszystkie koszty procesu poniesione przez pozwanego równają się kwocie 4.219,91 zł (3.617 zł + 602,91 zł), która została zasądzona w pkt III wyroku od powódki na rzecz pozwanego tytułem zwrotu kosztów procesu.

Wyrok ten zaskarżyła apelacją powódka, a pozwana wniosła zażalenie na postanowienie o kosztach procesu zawarte w wyroku.

W zażaleniu strona pozwana wniosła o zmianę zaskarżonego rozstrzygnięcia w zakresie zwrotu kosztów postępowania. Przedmiotem zaskarżenia jest kwota należności za przejazd prywatnym samochodem trzy razy z W. do K.. Zdaniem skarżącego należność ta powinna być wyższa o 1804 zł, gdyż Sąd błędnie uwzględnił jedynie koszty paliwa bez innych związanych z eksploatacją samochodu. W istocie naruszył art. 98 § 1 i § 3 k.p.c., a także art. 233 k.p.c. przyjmując jako spalanie samochodu 7 l na 100 km. Ponadto Sąd zasądził niższą kwotę niż wynika z właściwych przepisów regulujących należności pracowników korzystających z prywatnych samochodów do celów służbowych. W spisie kosztów podano wyliczenie tych kosztów. Zażalenie nie było zasadne, powołane przepisy stanowią maksymalną stawkę dla rozliczania przejazdów służbowych prywatnym samochodem. W sprawie pełnomocnik może rozliczać przejazdy jak w działalności gospodarczej, w związku z tym przyjęty przez Sąd I instancji sposób rozliczenia choć nie oczywisty był możliwy, ponadto w spisie kosztów nie wskazano pojemności silnika konkretnego samochodu, a to też jest wymóg dla przyjęcia kwoty będącej podstawą wyliczenia. W konsekwencji zażalenie uległo oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 1 k.p.c.

Powódka w apelacji wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa to jest orzeczenie o pozbawieniu tytułu wykonawczego wykonalności ponad kwotę 17 294,11zł , ewentualnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia.

Powódka zarzuciła naruszenie prawa procesowego a to art. 233 § 1 k.p.c. przez brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego i dokonanie jego oceny wybiórczo przez pominięcie zeznań św. D. P., odnoszącego się do przedstawionego w sprawie zestawienia należności i wystawiania takich dokumentów przez komórkę organizacyjną pozwanego w K.; bezkrytyczne podejście do opinii biegłej księgowej które w części traktuje o rozliczeniach pierwotnego dłużnika, i przyjęcie jej za podstawę orzeczenia, pomimo tego, że ma cechy opinii co do prawa. W zakresie prawa materialnego zarzuciła naruszenie art. 97 k.c. przez jego niezastosowanie w zw. z art. 451 §§ 1 i 2 k.c. przez błędną wykładnię w sytuacji gdy bezspornym było że pierwotny dłużnik otrzymał w kwietniu 2013 r. rozliczenie od osoby czynnej w lokalu przedsiębiorstwa dotyczące wysokości jego zadłużenia i wpłat wraz ze sposobem ich zaksięgowania.

Pozwana w odpowiedzi na apelację wniosła o jej oddalenie i wskazała, że wydruk komputerowy do którego odwołuje się powódka nie ma daty i jest niekompletny, a daty nie potwierdził nawet świadek zgłoszony przez powódkę.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja powódki nie jest zasadna.

Sąd Apelacyjny podziela ustalenia faktyczne i wywody prawne Sądu I instancji i przyjmuje je za własne.

Pierwotnym dłużnikiem strony pozwanej jest Z. J., który zbył nieruchomości i wierzyciel uzyskał tytuł przeciwko nabywcom, którzy przenieśli własność na powódkę, a wierzyciel uzyskał tytuł wykonawczy przeciwko powódce. W sprawie poza sporem było, że pierwotny dłużnik spłacił część należności, jak i to, że co najmniej pewna, sporna część długu nie została uregulowana. W istocie więc odpowiedzialność powódki uzależniona jest także od czynności pierwotnego dłużnika i stanu zadłużenia.

W postępowaniu powódka nie wykazała zgodnie z rozkładem ciężaru dowodu, że dług istnieje tylko w kwocie przez nią wskazanej. Istota apelacji i sporu w dacie wyrokowania dotyczyła głównie oceny dokumentu z którego miało wynikać saldo zadłużenia pierwotnego dłużnika, co wyznaczało także zakres odpowiedzialności powódki. Sąd I instancji trafnie

ocenił przedłożone rozliczenie, jak i zeznania św. D. P.. Św. zeznał, że nie sporządził rozliczenia dłużnika i jest to okoliczność nie podważana przez powódkę. Rozliczenie przedstawione na karcie 15 stanowi wydruk strony drugiej z trzech, co wynika z opisu i dotyczy salda rozliczeń, ale w treści wskazano, że dotyczy to należności głównych z faktur zaległych z okresu 5 listopad 2010 r. do 28 stycznia 2011 r., przy czym najpóźniejszy termin płatności to 29 marzec 2011 r., a zestawienie wg. pierwotnego dłużnika jest aktualne na 16 kwiecień 2013 r. Pod e-mailem wskazano, że przesłał go M. S. przedstawiciel handlowy (k. 15). Analiza treści wskazuje, że pismo dotyczy sald po terminie na kwotę 135071,78zł , a więc nawet bez odsetek ustawowych. Już ta okoliczność powoduje, że zarzuty powódki związane z rozliczeniem i kwotą do zapłaty nie są trafne. W konsekwencji, pomijając procesowy moment zarzutów do opinii biegłego, nie mogły one odnieść skutku, z podnoszonej przyczyny, jaką ma być nieprawidłowe rozliczenie wpłat i nie uwzględnienie pisma powyżej omówionego. Opinia biegłej stanowiła potwierdzenie, że do zapłaty pozostaje wyższa kwota niż wskazywana przez powódkę. Podsumowując, zarzuty naruszenia prawa procesowego nie były zasadne, a ustalenia Sądu I instancji prowadziły do wniosku, że żądanie pozwu nie jest usprawiedliwione. Zarzut naruszenia prawa materialnego, a to art. 97 k.c. w sytuacji opisu przedłożonego wydruku nie był zasadny. Kluczowe elementy to przedłożenie fragmentu pisma, a w istocie wydruku e-mail przedstawiciela handlowego. Osoba taka uprawniona jest do podawania danych, ale nie składania oświadczeń w imieniu strony. Okoliczność ta nie była istotna także w kontekście miejsca złożenia ewentualnego oświadczenia wobec ustalenia, że podana kwota , to należność główna, a odrębnie należy wyliczyć odsetki. Już to powoduje, że zarzuty powódki nie są zasadne.

W tym stanie rzeczy z przedstawionych przyczyn apelacja uległa oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c., a o kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., uwzględniając w rozliczeniu także koszty postępowania zażaleniowego.

SSA Zbigniew Ducki SSA Jan Kremer SSA Paweł Czepiel